

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/147/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

226/2012. (VII. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. február 23-án előterjesztett **panaszát** a 2012. július 4-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. február 23-án postai úton terjesztette elő a panaszbeadványát.

I.

A panaszos a panaszbeadványban előadta, hogy 2012. február 22-én idézték tanúmeghallgatásra, mert a városi bíróság a magánvádas eljárásban tárgyalandó könnyű testi sértés ügyét átadta az ügyészségnek, mert álláspontja szerint az ügyben a közbiztonság törvényi tényállását is kimeríthette az eljárás tárgyát képező cselekmény. A panaszos kifogásolta a kihallgatás során B. G. r. százados által használt hangnemet, illetve a jelenlévő rendőrök magatartását. Álláspontja szerint a rendőrök hivatalukhoz méltatlanul viselkedtek. Előadta, hogy először egy olyan székre akarták leültetni, ami szétesett. Ezen a tényen jól derültek a rendőrök, majd kb. 15 percen keresztül a helyi focicsapat ügyeit tárgyalták ki egymás között. Ezután elmondta a rendőr, hogy miért idézte a panaszost, majd közölte a panaszossal, hogy hagyja az egész ügyet, mert ezekkel az emberekkel úgyse lehet

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

semmit se csinálni. („Magának ebből ügysem lesz semmi haszna, hagyja a p..ába, ezekkel az emberekkel ügysem lehet mit csinálni, az ügyész ügyis megszünteti a nyomozást. A bíróság meg le van sz...rva, ügyis az ügyész dönt. A bírók olyan hülyék az ilyen dolgokhoz.”)

A panaszos elmondta, hogy a lakása ajtajában támadták meg őket, a gyereke azóta annyira fél, hogy két szinttel lejjebb szállnak ki a liftből. A rendőr erre közölte, hogy ennek nincs jelenetössége, sem jogilag, sem máshogy.

A panaszos szerint felháborító, hogy ilyen emberek rendőrök. Továbbá azt is kifogásolta, hogy az általa elmondottak nem megfelelően kerülnek a jegyzőkönyvbe. Sérelmezi, hogy az eljárásban ő a sértett, a rendőrség mégis úgy kezeli, mintha ő lenne az elkövető.

Mindezek alapján a panaszos kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) dr. B. F. r. alezredes, kapitányságvezető 2012. március 29-én kelt jelentésében előadta, hogy 2012. február 22-én B.G. r. tzls., T. J. r. zls. és B. V. E. r. ftőrm. volt szolgálatban, azonban a r. ftőrm a BM Országos Úszóbajnokságán vett részt, ezért a kérdéses időpontban csak B. G. r. tzls és T. J. r. zls. tartózkodtak a helyiségben.

A r. alezredes a panasz tárgyát képező eseményekhez kapcsolódóan megjegyezte, hogy a az A. településrészi lakótelepre a 2007-es évtől kezdődően, úgynevezett „fészekrakó program” keretén belül nagy számban költöztek be olyan családok, akik korábban jóval alacsonyabb komfortot biztosító lakhellyel rendelkeztek. Az elmúlt években megállapítást nyert, hogy ezeknek a családoknak egy része alulszocializált, az írott és íratlan társadalmi normákat elfogadni nem tudó és nem akaró személyekből áll, amelynek következtében a lakótelepen élők és az új beköltözők között feszült viszony alakult ki, elszaporodtak egyes szabálysértések, úgy mint csendháborítás, köztisztasági szabálysértés, közterületen történő szeszesital fogyasztás, szabálysértési értékre elkövetett rongálások stb.

A „fészekrakó ügy” kapcsán indult büntetőeljárásoknak, valamint a M. városi Rendőrkapitányság hathatós intézkedéseinek köszönhetően a fent jelzett folyamat megállni, visszafordulni látszik. Az elmúlt egy évben, A. településrészi Rendőrőrs 16 esetben záratott le olyan „fészekrakós lakást”, melyből az ott lakók kiköltöztek, ezzel meggátolva azt, hogy oda illetéktelen személyek költözzenek be.

A M. városi Rendőrkapitányság a közterület-felügyelettel, társhatóságok, közműszolgáltatók bevonásával, heti szinten, folyamatosan ellenőrzéseket hajt végre a „fészekrakós” lakásokkal bíró lépcsőházakban, annak érdekében, hogy a jogsértő cselekmények megelőzésre, feltárássá kerüljenek.

2) B. G. r. tzls. 2012. március 26-án kelt jelentésében előadta, hogy 2012. február 22-én a panaszost telefonon keresztül tanúként idézték az A. településrészi Rendőrőrsre. A tanúkihallgatás kérdésre előadta, hogy a korábban 2011. január 11-én keltezett meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltakat továbbra is fenntartja, valamint magánindítványra való

figyelmeztetést követően kijelentette, hogy magánindítványt terjeszt elő H. L.-lel szemben zaklatás vétsége miatt. Ezt követően a jegyzőkönyvet lezárták és kinyomtatták, a panaszos pedig átolvasását követően azt aláírta. A kihallgatás ideje összesen 15 perce vett igénybe. Ezt követően a panaszos távozott az órsről.

A r. tzls. megjegyezte, hogy a panaszossal mindvégig tisztelettudóan és intelligens hangnemben beszélt. Sem ezen alkalommal, sem pedig korábbi alkalommal nem történt olyan esemény, amelyet a panaszos beadványaiban állít, azaz panaszost az emberi méltóságában senki sem sértette meg. A beszélgetés csakis az ügyre vonatkozó információkat ölelt fel, a panaszossal semmilyen egyéb személyes dologról nem beszélt a r. tzls..

A r. tzls. előadta, hogy a panaszossal nem beszélt az ügy további menetéről, mivel a nyomozás érdekeit szem előtt tartva nem is tehetette ezt meg. A r. tzls. nem tett semmilyen kijelentést és nem folytatott beszélgetést a panaszossal sem az ügyészség, sem pedig a bíróság az ügyre vonatkozó álláspontjáról, hiszen ekkor még az ügyben szereplő gyanúsítottakat nem hallgatták ki, így nem is állt rendelkezésére más információ, csakis a sértetti oldal által előadottak.

Előadta továbbá, hogy a panaszost csakis jó és új székre ültette le. A kihallgatás kezdetekor a r. tzls. asztala előtt állt, ezért a panaszosnak az ezzel kapcsolatos állítása nem fedi a valóságot. Előadta továbbá, hogy sem a kihallgatás alatt, sem pedig a kihallgatás közben nem volt szó a diósgyőri focicsapatról, mivel egyébként sem szereti a futballt, illetve az a kollegája, aki a teremben jelen volt vagy éppen maga is kihallgatott, vagy a saját ügyén dolgozott.

3) T. J. r. zls. 2012. március 26-án kelt jelentésében előadta, hogy 2012. február 22-én 8 óra 30 perctől 9 óráig tanúkihallgatást foganatosított. Ezen idő alatt B. G. r. tzls az irodai helyiség másik végében tanúként hallgatta meg a panaszost. A r. zls arról, hogy a kihallgatás során milyen beszélgetés hangzott el a r. tzls. és a panaszos között nem tud érdemben nyilatkozni, ahogyan arról sem, hogy milyen székre ültette le a panaszost a r. tzls. Arról szintén nem rendelkezik információval, hogy a kihallgatása során bármelyik kollégája beszélt-e a diósgyőri focicsapatról.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikke (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerinti panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni.” Ezért a legfőbb ügyész helyettese a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-a szerinti panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálására – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92-93/B. §-a az irányadó, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

Mindezek alapján megállapítható a Testület hatásköre a panaszbeadvány azon részének vizsgálatára, amiben a panaszos a tanúkihallgatás során tanúsított rendőri magatartást kifogásolta.

Ugyanakkor nincs hatásköre a Testületnek a panasz azon részére, amelyben a panaszos azt kifogásolta, hogy a tanúkihallgatása során nem megfelelően rögzítették a jegyzőkönyvben az általa elmondottakat. A tanúkihallgatására és a jegyzőkönyv felvételére ugyanis büntetőeljárás keretében feljelentés kiegészítése (Be. 79-92.§, 166-167.§, 172/A.§), végett került sor, ezért a panaszos az esetleges sérelmeinek orvoslására a büntetőeljárás keretein belül a vonatkozó eljárási szabályok figyelembevételével kereshet jogorvoslatot (Be. 195-196.§).

2) A 2012. február 22-én tartott kihallgatás során alkalmazott hangnem kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszos kifogásolta, hogy a 2012. február 22-én történt kihallgatása során B. G. r. tzs. olyan minősíthetetlen hangnemben beszélt vele, illetve úgy viselkedett vele, amelyet megalázónak érzett. A r. tzs. úgy beszélt vele, mintha elkövetője, nem pedig sértettje lenne a bántalmazásnak. A r. tzs. közölte vele, hogy hagyja az egész ügyet, mert úgyse lesz semmi eredménye, mert az ilyen emberekkel nem lehet mit kezdeni. Szintén sérelmezte, hogy a r. tzs. először egy rossz székre akarta leültetni, majd pedig társaival a helyi futballcsapat ügyeiről diskurált.

B. G. r. tzs. jelentésében ezzel szemben arról számolt be, hogy a panaszossal mindvégig tisztelettudóan és intelligens hangnemben beszélt. Sem ezen alkalommal, sem pedig korábbi alkalommal nem történt olyan esemény, amelyet a panaszos beadványaiban állít, azaz a panaszost az emberi méltóságában senki sem sértette meg. A r. tzs. előadta, hogy a panaszossal nem beszélt az ügy további menetéről, mivel a nyomozás érdekeit szem előtt tartva nem is tehetette ezt meg. Előadta továbbá, hogy a panaszost csakis jó és új székre ültette le. A szék a kihallgatás kezdetekor a r. tzs. asztala előtt állt, ezért a panaszosnak az ezzel kapcsolatos állítása nem fedi a valóságot. Előadta továbbá, hogy sem a kihallgatás alatt, sem pedig a kihallgatás közben nem volt szó a diósgyőri focicsapatról, mivel egyébként sem szereti a futballt, illetve az a kollegája, aki a teremben jelen volt vagy éppen maga is kihallgatott, vagy a saját ügyén dolgozott.

Az irodai helyiségben tartózkodó T. J. r. zls. nem tudott érdemben nyilatkozni a történetekről.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A jelen esetben a panaszos, illetve a rendőr előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban a tekintetben, hogy a felek között milyen tartalmú beszélgetés zajlott, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

IV.

A Testület nem tudott megalapozott döntést hozni a panaszosnak a rendőrök által tanúsított magatartásra vonatkozó panaszra kapcsán, így a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme e tekintetben nem volt megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. július 4.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTÜLET